

PIAȚA INTERNĂ: PRINCIPII GENERALE

Piața internă este o zonă de prosperitate și libertate, oferind accesul la bunuri, servicii, locuri de muncă, oportunități de afaceri și bogății culturale. Sunt necesare eforturi continue pentru a asigura aprofundarea în continuare a pieței unice, care ar putea aduce beneficii semnificative consumatorilor și întreprinderilor din UE. În special, piața unică digitală oferă noi ocazii de a stimula economia (de exemplu prin comerțul electronic), reducând, în același timp, birocrația (de exemplu, prin e-guvernare și digitalizarea serviciilor publice). Cercetările recente indică faptul că principiile liberei circulații a mărfurilor și serviciilor și legislația în acest domeniu generează beneficii estimate la 985 miliarde EUR pe an.

TEMEI JURIDIC ȘI OBIECTIVE

Articolul 4 alineatul (2) litera (a) și articolele 26, 27, 114 și 115 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). Piața comună creată prin Tratatul de la Roma din 1958 viza eliminarea barierelor comerciale dintre statele membre, cu scopul de a crește prosperitatea economică și de a contribui la o „uniune tot mai profundă între națiunile Europei”. Actul Unic European din 1986 a inclus în Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene (CEE) obiectivul de a crea o piață internă, definind-o ca „un spațiu fără frontiere interne, în care este asigurată libera circulație a mărfurilor, a persoanelor, a serviciilor și a capitalurilor”.

REALIZĂRI

A. Piața comună din 1958

Piața comună, principalul obiectiv al Tratatului de la Roma, a fost realizată prin uniunea vamală din 1968, eliminarea cotelor, libera circulație a cetățenilor și a lucrătorilor și un anumit grad de armonizare fiscală, prin introducerea la nivel general a taxei pe valoarea adăugată (TVA) în 1970. Cu toate acestea, libertatea de a comercializa bunuri și servicii și libertatea de stabilire erau încă limitate, din cauza faptului că se foloseau, în continuare, practici anticoncurențiale impuse de autoritățile publice.

B. Lansarea pieței interne în anii 1980 și Actul Unic European

Absența progreselor spre finalizarea pieței comune a fost în mare parte atribuită alegerii unei metode de armonizare legislativă prea detaliate și impunerii unanimității ca modalitate de vot pentru Deciziile luate în Consiliu. La jumătatea anilor 1980, dezbaterile politice cu privire la acest aspect a determinat CEE să ia în considerare

o abordare mai aprofundată a obiectivului de eliminare a barierelor comerciale: piața internă.

Actul unic european, intrat în vigoare la 1 iulie 1987, a stabilit 31 decembrie 1992 ca termen exact pentru finalizarea pieței interne. Acesta a consolidat, totodată, mecanismul decizional pentru piața internă, introducând votul cu majoritate calificată pentru tariful vamal comun, libertatea de a presta servicii, libera circulație a capitalului și apropierea legislațiilor naționale. Până la expirarea termenului-limită, fuseseră adoptate peste 90 % din actele legislative enumerate în Cartea albă din 1985, în mare măsură prin aplicarea regulii majorității calificate.

C. Către o responsabilitate comună pentru finalizarea pieței interne

Piața internă a contribuit în mod semnificativ la prosperitatea și la integrarea economiei europene. Noua strategie pentru piața internă pentru perioada 2003 – 2010 s-a concentrat asupra necesității de a facilita libera circulație a mărfurilor, de a integra piața serviciilor, de a reduce impactul obstacolelor fiscale și de a simplifica cadrul de reglementare. S-au obținut progrese substanțiale în ceea ce privește liberalizarea transporturilor, a telecomunicațiilor, a energiei electrice, a gazului și a serviciilor poștale.

În Comunicarea sa intitulată „O guvernanță mai bună pentru piața unică” ([COM\(2012\)0259](#)), Comisia a propus măsuri orizontale precum accentuarea necesității adoptării unor noi reglementări clare, ușor de pus în aplicare, mai buna utilizare a instrumentelor IT existente pentru a sprijini exercitarea drepturilor în legătură cu piața unică și stabilirea unor centre naționale pentru supravegherea funcționării pieței unice. Supravegherea este parte integrantă a rapoartelor anuale privind integrarea pieței unice în contextul procesului semestrului european.

D. Relansarea pieței interne în 2010

Pentru a impulsiona din nou piața unică europeană și pentru a pune în centrul politicii pieței unice populația, consumatorii și IMM-urile, Comisia a publicat în octombrie 2010 o comunicare intitulată „Către un Act privind piața unică” ([COM \(2010\) 0608](#)). Au fost prezentate o serie de măsuri pentru stimularea economiei UE și crearea de locuri de muncă, ceea ce a avut ca rezultat o politică mai ambițioasă privind piața unică.

În octombrie 2012, Comisia a prezentat Actul privind piața unică II ([COM\(2012\)0753](#)) pentru a dezvolta în continuare piața unică și a exploata potențialul nevalorificat al acesteia, ca motor al creșterii. Actul stabilește 12 măsuri-cheie care să fie adoptate rapid de instituțiile UE. Aceste măsuri se concentrează pe cei patru vectori esențiali de creștere, ocupare a forței de muncă și încredere: (1) rețelele integrate, (2) mobilitatea transfrontalieră a persoanelor și întreprinderilor, (3) economia digitală și (4) măsuri care sporesc coeziunea și avantajele consumatorilor.

Actul privind piața unică II merge pe urmele unui set inițial de măsuri prezentat de Comisie – Actul privind piața unică I – și cuprinde următoarele măsuri vizând o piață mai aprofundată și mai bine integrată:

- mobilitatea întreprinderilor (de exemplu introducerea unor dispoziții de mobilizare a investițiilor pe termen lung, modernizarea procedurilor de insolvență și sprijinirea creării unui mediu care să ofere o a doua șansă antreprenorilor în dificultate);

- economia digitală (ca etapă în direcția finalizării pieței unice digitale până în 2015, Comisia a propus promovarea comerțului electronic în UE, prin facilitarea utilizării serviciilor de plată electronică, făcându-le mai fiabile și mai competitive. De asemenea, a fost subliniată necesitatea de a aborda principalele cauze ale lipsei de investiții în conexiunile în bandă largă de mare viteză și de a transforma facturarea electronică în standard în cadrul procedurilor de achiziții publice);
- încrederea consumatorului (de exemplu prin introducerea unor măsuri care să asigure accesul generalizat la conturile bancare, precum și tarife bancare transparente și comparabile și posibilitatea de a schimba mai ușor contul bancar).

Comisia trebuia să prezinte toate propunerile legislative esențiale referitoare la Actul privind piața unică II până în primăvara anului 2013 și propunerile nelegislative până la sfârșitul anului 2013. Parlamentul și Consiliul au fost invitați să adopte propunerile legislative în mod prioritar. Progresele au fost prezentate în studiul intitulat „[Actul privind piața unică: Situația actuală](#)”^[1].

La 28 octombrie 2015, Comisia a publicat o comunicare intitulată „Ameliorarea pieței unice: mai multe oportunități pentru cetățeni și pentru întreprinderi” ([COM \(2015\) 0550](#)), care s-a axat pe asigurarea unor avantaje practice pentru oameni în viața lor de zi cu zi și pe crearea de oportunități suplimentare pentru consumatori, profesioniști și întreprinderi. Acesta a completat eforturile Comisiei de a stimula investițiile, de a profita de oportunitățile oferite de piața unică digitală și de a îmbunătăți competitivitatea și accesul la finanțare. Strategia a urmărit, de asemenea, să asigure o bună funcționare a pieței interne a energiei și să promoveze și să faciliteze mobilitatea forței de muncă, prevenind în același timp abuzul de norme.

În prezent, una dintre cele mai dificile aspecte în dezvoltarea pieței interne este implementarea componentei digitale. În mai 2015, Comisia a adoptat o strategie privind piața unică digitală ([COM \(2015\) 0192](#)), care a stabilit un program legislativ intens pentru construirea unei economii digitale europene, care a fost finalizat de cea de-a opta legislatură a Parlamentului European.

ROLUL PARLAMENTULUI EUROPEAN

Parlamentul a fost motorul în procesul care a condus la crearea pieței interne. În mod specific, în rezoluția sa din 20 noiembrie 1997, acesta a susținut ideea transformării pieței interne într-o piață internă complet integrată până în 2002. În mai multe rezoluții adoptate în 2006 (de exemplu, cele din 12 februarie, 14 februarie, 16 mai și 6 iulie), Parlamentul a susținut ideea conform căreia piața internă constituie cadrul comun și punctul de referință pentru numeroase politici UE.

Parlamentul a jucat un rol activ și în recenta relansare a pieței interne. În [Rezoluția sa din 20 mai 2010](#) referitoare la oferirea unei piețe unice consumatorilor și cetățenilor, Parlamentul a subliniat faptul că trebuie luate măsuri pentru a informa și a susține consumatorii și IMM-urile într-un mod mai eficient, precum și pentru a consolida încrederea cetățenilor. Parlamentul a publicat răspunsuri suplimentare referitoare la

[1] Acest studiu a fost comandat de Departamentul tematic pentru politici economice, științifice și privind calitatea vieții din cadrul Parlamentului European, în numele Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor (IMCO).

Actul privind piața unică prin adoptarea a trei rezoluții la 6 aprilie 2011: „[Guvernanță și parteneriat în cadrul pieței unice](#)”, „[Piața unică pentru europeni](#)” și „[Piața unică pentru întreprinderi și creștere economică](#)”.

[Rezoluția Parlamentului din 20 aprilie 2012](#) referitoare la o piață unică digitală competitivă - guvernarea electronică, un vârf de lance a subliniat necesitatea instituirii unui cadru legal clar și coerent pentru recunoașterea reciprocă a autentificării, identificării și semnăturilor electronice (care este necesară pentru a garanta funcționarea serviciilor administrative transfrontaliere în întreaga UE). A urmat [Rezoluția din 22 mai 2012](#) referitoare la Tabloul de bord al pieței interne.

La 11 decembrie 2012, Parlamentul a adoptat, de asemenea, două rezoluții nelegislative legate de piața internă, una referitoare la [finalizarea pieței unice digitale](#), iar cealaltă referitoare la [o strategie privind libertatea digitală în politica externă a UE](#), în care a accentuat sprijinul său concret pentru principiul neutralității internetului. Aceasta înseamnă că furnizorii de servicii de internet nu ar trebui să blocheze, să discrimineze, să împiedice și să reducă capacitatea vreunei persoane, inclusiv prin preț, de a utiliza un serviciu pentru a accesa, a utiliza, a trimite, a publica, a primi sau a oferi orice conținut, aplicație sau serviciu pe care îl dorește, indiferent de sursă sau țintă. În aceeași rezoluție, Parlamentul invită Comisia și Consiliul să promoveze și să păstreze standarde înalte ale libertății digitale în UE. Rezoluțiile au avut drept obiectiv dezvoltarea politicii și practicii în vederea instituirii unei adevărate piețe unice digitale în UE pentru a face față unor seturi de norme diferite în sectoare-cheie, inclusiv în domeniul TVA, al serviciilor poștale și al drepturilor de proprietate intelectuală. Principiile neutralității rețelei și internetului deschis, precum și eliminarea tarifelor de roaming sau fost introduse ca parte a unui pachet legislativ în care se stabilesc măsuri privind piața unică europeană a comunicațiilor electronice și în vederea realizării unui continent conectat ([COM\(2013\)0627](#)).

Parlamentul a adoptat [Rezoluția din 7 februarie 2013](#) conținând recomandări adresate Comisiei privind guvernanța pieței unice, instituind un ciclu de guvernanță al pieței unice drept pilon specific al semestrului european. În plus, Parlamentul a adoptat [Rezoluția din 25 februarie 2014](#) referitoare la guvernarea pieței unice în cadrul semestrului european din 2014, urmată de [Rezoluția sa din 27 februarie 2014](#) referitoare la SOLVIT. Parlamentul a adoptat apoi [Rezoluția din 12 aprilie 2016](#), intitulată „Îmbunătățirea legiferării în domeniul pieței unice”, care a subliniat necesitatea eliminării „reglementărilor inutile, a birocrăției și a efectelor negative, îndeplinind, totodată, obiectivele de politică și asigurând un mediu normativ competitiv care să sprijine ocuparea forței de muncă și întreprinderile din Europa”. Pentru a facilita accesul online la informații, la procedurile administrative și la serviciile de asistență necesare cetățenilor și întreprinderilor, Parlamentul a pledat pentru înființarea unui portal digital unic [[Regulamentul \(UE\) nr. 2018/1724](#)]^[2].

La 9 aprilie 2015, Parlamentul a adoptat [o rezoluție](#) în care invită Comisia să intensifice comerțul electronic. Parlamentul a adoptat apoi rezoluția din 19 ianuarie

[2]Regulamentul (UE) 2018/1724 al Parlamentului European și al Consiliului din 2 octombrie 2018 privind înființarea unui portal digital unic (gateway) pentru a oferi acces la informații, la proceduri și la servicii de asistență și de soluționare a problemelor și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 (JO L 295, 21.11.2018, p. 1).

2016 intitulată „[Pregătirea unui act legislativ privind piața unică digitală](#)”, urmată de numeroase măsuri menite să construiască piața unică digitală, de exemplu în domeniul precum [economia colaborativă](#)^[3], [platformele online](#)^[4], [inteligența artificială](#)^[5] etc.

Studiul intitulat „[Reducerea costurilor și a obstacolelor pentru întreprinderi pe piața unică](#)” (publicat în februarie 2016) a subliniat potențialul semnificativ al pieței unice digitale de a reduce costurile și barierele în UE pentru cetățeni și întreprinderi.

Un alt studiu privind „[Un ciclu de viață mai lung al produselor: beneficii pentru consumatori și întreprinderi](#)” (publicat în aprilie 2016) a demonstrat potențialul pieței unice digitale de a face economia UE mai ecologică. Parlamentul a adoptat [rezoluția din 4 iulie 2017](#) pe aceeași temă.

Conform unui alt studiu intitulat „[Economia socială](#)”, publicat în martie 2016, piața unică digitală ar putea chiar să facă economia UE mai socială. Dezvoltarea e-guvernării și a serviciilor conexe, precum e-sănătatea, reprezintă o modalitate de a realiza acest lucru, astfel cum este descris în studiul privind „[Dezvoltarea ubicuă a pieței unice digitale](#)” (publicat în octombrie 2013).

Cercetările recente indică faptul că principiile liberei circulații a mărfurilor și serviciilor și legislația în acest domeniu generează beneficii estimate la 985 miliarde EUR pe an^[6].

Mariusz Maciejewski / Christina Ratcliff / Andreea Dobrita
05/2019

[3] Rezoluția Parlamentului European din 15 iunie 2017 referitoare la o agendă europeană pentru economia colaborativă, Texte adoptate, [P8_TA\(2017\)0271](#).

[4] Rezoluția Parlamentului European din 15 iunie 2017 referitoare la platformele online și la piața unică digitală, [P8_TA\(2017\)0272](#).

[5] Rezoluția Parlamentului European din 12 februarie 2019 referitoare la o politică industrială europeană cuprinzătoare în domeniul inteligenței artificiale și al roboticii, [P8_TA-PROV\(2019\)0081](#).

[6] Poutvaara P. et al., Contribuția la creșterea economică: libera circulație a mărfurilor. Furnizarea de beneficii economice pentru cetățeni și întreprinderi (2019), elaborată de Departamentul tematic A la cererea Comisiei IMCO, [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2019/631063/IPOL_IDA\(2019\)631063_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2019/631063/IPOL_IDA(2019)631063_EN.pdf) și Pelkmans J. et al., Contribuția la creștere: Piața unică a serviciilor. Furnizarea de beneficii economice pentru cetățeni și întreprinderi (2019), elaborată de Departamentul tematic A la cererea Comisiei IMCO [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2019/631054/IPOL_STU\(2019\)631054_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2019/631054/IPOL_STU(2019)631054_EN.pdf)

